

NACHYLNÝ (2) *ai*

a jasne.

sg m N nachylny (1). ◇ n N nachyln(e) (1).

Sł stp brak, Cn s.v. skłonny, przychylny do czego, Linde XVIII w.: nienachylny.

1. Zwrócony, skierowany [ku czemu] (1) :

Szereg: »poległy albo nachylny« (1): Pronus ad meridiem locus, Poległe álbo náchilne ku południu mieýłce. Mącz 325d.

2. Podatny do manipulowania (1) : Flexibilis – Nachilny, zatwi [!] do krecenią. *Calep* 423a.

LW